

Selv om der var enkelte fælles træk mellem regeringens og SF's forslag, var det åbenbart, at SF sigtede mod en centraliseret ordning, der på længere sigt skulle erstatte alle andre eksisterende pensionsordninger. Regeringen sigtede derimod mod en ordning, der samtidig med at være en overbygning af den almindelige folkepension kunne bestå ved siden af andre eksisterende ordninger.

Også regeringspartiernes ordførere kunne henvise til det af regeringen fremsatte lovforslag.

Bundvad (S) gjorde opmærksom på, at forslaget på en række punkter lignede et af socialdemokratiet fremsat forslag, medens der på andre punkter var afvigelser. Han sympatiserede ikke med, at en ordning, hvortil arbejdsgiverne ydede væsentlige bidrag, skulle afløses af en ordning, der var skattefinansieret — og altså til særlig glæde for arbejdsgiverne. Han ville hellere gå den modsatte vej, som man havde gjort det i Norge og Sverige.

Sigsgaard (VS) fandt forslaget uklart og dårligt gennemarbejdet. En indtægtsbestemt pension lå meget langt fra det, venstresocialisterne forestillede sig og ønskede.

Hanne Reintoft (DK) fandt, at det var nok så nødvendigt først at gøre lidt for at udjævne indkomsterne.

Efter 1. behandlingen henvistes forslaget til et folketingsudvalg — det senere såkaldte realkreditudvalg. Udvalget afgav ikke betænkning over forslaget.

38. Forslag til folketingsbeslutning om fremsættelse af forslag til lov om ændring af lov om børnetilskud og andre familieydelse. (Forhøjelse af ydelserne). (*Evald Kristensen, Albertsen, Bundvad, Erling Dinesen, Anker Jørgensen, Niels Mørk, Helge Nielsen og Bertel Pedersen.*) [A. sp. 3193].

Skriftlig fremsættelse ¹³/₃ (F. sp. 4311). 1. beh. ¹⁶/₄ (F. sp. 5103). Henvist til socialudvalget. Beretning (B. sp. 3039) afgivet ⁵/₁₀.

Forslaget til folketingsbeslutning lød således:

„Folketinget opfordrer socialministeren til at forhøje de ydelser, som er hjemlet i loven om børnetilskud og andre familieydelse, jfr. lovbekendtgørelse nr. 388 af 8. juli 1969, således at børnetilskuddet i henhold til lovens § 2, stk. 1, jfr. § 39, forhøjes med 200 kr. pr. år, og således at de øvrige ydelser forhøjes procentvis tilsvarende.“